

Ο ΚΑΛΟΣ ΘΕΙΟΣ

του, εἰς τὸν στρατῶνα, διὰ τὸ λαμπρὸν συνοικέσιον τῆς ἀδελφῆς του, πῶς ἐκάλπαζεν ἐπὶ τοῦ ἵππου του ἢ ἐπεριπάτει εἰς τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὁμοῦ πάντοτε μετὰ τὸν φίλον καὶ συναδέλφον του Κον' Ἀδάμ, περιφέροντες γύρω του θριαμβευτικῶς τὸ κατακτητικὸν βλέμμα!

Μίαν ἡμέραν ἐνθ' ἐπρογεύετο μετὰ συναδέλφους του εἰς ἕν ξενοδογεῖον, ὁ Μιλτιάδης ἔμαθεν ὅτι ὁ Ροδόλφος εὐρίσκεται πρὸ ἡμερῶν τινῶν εἰς Ἀθήνας. "Ἐμεινεν ἐμβρόντητος! Πῶς γίνεται νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ αὐτός! Πῶς δὲν ἐφάνη διόλου ὁ Ροδόλφος; Πῶς δὲν ἦλθεν ἀκόμη νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ; Ἐπέστρεψε εἰς τὴν οἰκίαν καὶ δὲν ἐξῆλθεν ὀλόκληρον τὸ ἀπόγευμα, περιμένων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐρευσταίν. Δὲν ἐνόμισε δὲ καλὸν νὰ εἴπῃ τίποτε εἰς τὴν μητέρα του ἢ τὴν Ἀνδρομάχην. Διατί νὰ τὰς ἀνησυχῇ; Ὁ Ροδόλφος θὰ ἐξηγήσῃ μόνος του τὴν αἰτίαν, διατί δὲν ἦλθεν ἀκόμη. Ἀλλ' ὁ Ροδόλφος δὲν ἦλθε οὔτε τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο, οὔτε τὴν ἐπαύριον, οὔτε τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Μὰ τὸν Ἡρακλῆ, τὸ πρᾶγμα ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῆς ὑπομονῆς! Εἶναι δυνατόν, αὐτὸς ὁ Μιλτιάδης Καράπουλος, νὰ ὑπομείνῃ ἡσύχως τοιαύτην προσβολὴν πρὸς τὴν ἀδελφὴν του; Βεβαίως ὄχι!

Ὁ Μιλτιάδης περιήρχετο τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, πολεμικώτερος παρὰ ποτέ. Αἱ ὄφρυς του καὶ μόναι ἐνέπνεον φόβον, τὸ βλέμμα του ἐσφαζε

τὸ λοφεῖόν του ἐσείετο ἀπειλητικὸν καὶ ἐθρόντα ἢ σπάθη του εἰς τὰς πλάκας τῶν πεζοδρομίων. Ἐστρίβει τὸν μύστακα μετὰ ὕψος τοιοῦτον, ὥστε παρεμέριζεν ὁ κόσμος ἐντρομος διὰ νὰ περάσῃ ἐκεῖνος. Ἐν τούτοις ὁ Ροδόλφος δὲν ἐφάνετο, αἱ δὲ ἡμέραι παρήρχοντο. Αἰφνης ἠκούσθη ὅτι ὁ Ροδόλφος ἀνεχώρησε μετὰ τὴν Φωτεινὴν!... Δὲν ἀποτολμῶ νὰ περιγράψω τὴν ἐκρηξίν τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρηνιάσαντος ἥρωος, ἐκχύνοντος ἀπειλὰς κατὰ τοῦ δραπετοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑστερικῶν θρήνων καὶ κοπετῶν τῶν γυναικῶν.

Ἀφοῦ παρηλθεν ἡ πρώτη ἔξαψις, ὁ Μιλτιάδης, μετὰ ὕψος ἀξιοπρεπῶς αὐστηρόν, ἐπορεύθη πρὸς τὴν Σαζωνικὴν πρεσβείαν καὶ εἶπε τὰ παρὰ πονά του εἰς τὸν βαρῶνον Χοενφέλς. Τί ἡδύνατο νὰ κάμῃ ὁ βαρῶνος; Περὶ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνῃ καὶ λόγος πρὸς τὸν ὀργισμένον ἀξιωματικόν. Αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἀπολήγουν εἰς δίκην καὶ εἰς πρόστιμον, καθὼς συνεθίζεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οὔτε ἦτο ἐξ ἄλλου τρόπος νὰ ἐξαναγκασθῇ ὁ Ροδόλφος νὰ ἐπιστρέψῃ μετανοῶν εἰς τὴν παραιτηθεῖσαν μνηστὴν του. Ὁ βαρῶνος ἀπήντησε εἰς τὸν Κύριον Καράπουλον μετὰ τὴν συνήθη του εὐγένειαν καὶ συμβιβαστικότητα. Ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ Κυρία Ἀνδρομάχη ἦτο παρὰ πολὺ καλὴ διὰ τὸν ἀνάξιον ἀνεψιόν του, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν διὰ